

ѣи градовѣ замериса (безл.) на баруть по мегданетъ и улицитѣ. Тб. 79. 2) похожу: Оныя Българіе въ Россіѣ сѣ замерисали вече на Рус-сы както и влашкы-ты на Власы. Л. Д. 1869 р. 221.

Замислиж *м. св.* **Замислямъ** **Замислювамъ** *м. дл.* задумаю, задумываю, замышляю: Стой си мирно, братко Иване, думамъ ти по Бога, не замыслювай зло. Зк. 184. **Замислиж са** **Замислювамъ са** за-думаюсь, замечтаюсь: Замыслилъ ся, като лесица въ капанъ. Замыслилъ ся, като мисирче на сълнце. Замыслилъ ся, като магаре на празникъ яслѣ. Ч. 159. Замыслилъ съмъ ся азъ за дѣца-та. Р. 18.

Замѣъ* (*zamq s. t. corrompi de l'ar. samgh. Gomme*). *с. м.* ка-медь, древесная смола: Нека прѣстане да пие водѣ или въ водѣта да тури малко замѣъ или пърженъ ечмникъ или пърженъ хлѣбъ да кысне. Л. Д. 1872 р. 155.

Замлъчѣ *м. св.* **Замлъчѣвамъ** *м. дл.* умолчу, умалчиваю: **Замлъчѣ са** **Замлъчѣвамъ са** умолкну, умолкаю: Лудо дете нмъ сѣ замлъчило. М. 55. р. 72. Калипса замлъча пристигванье то му (на Одиссея) на острова на Феацитѣ. Т. 9.

Замогнѣ *м. св.* **Змогнуг(ну)вамъ** *м. дл.* подкрѣплю, под-крѣпляю. **Замогнѣ са** **Замог(ну)вамъ са** соберусь съ силами, укрѣплюсь: Млѣкото, което употрѣбляваше за яденіе всякакъ, замогну-ваше го нѣ малко съ сладостята си и съ хранителната си каквина да истърпѣва пустенашкый си животъ по добрѣ. Р. А. 54. Дали въ вашето село нѣма хора спромаси, кои, чрезъ ваша малка помощъ бы са за-могнали? Зк. 94. Кой-то прѣжжали малкы-ты удовольствія, безъ кои-то ся замогва та съ врѣмя и безъ да умѣе много добыва много леснотѣи и добъръ поминѣкъ. Л. Д. 1873 р. 219. Нуждата го принуди да ся за-могна колко-то можеше. Р. А. 73. Да останѣтъ тѣзи три хыляды жел-тицы за да ся прихранваме и отсѣтнѣ да са замогнемъ, та да имаме отъ що да живѣемъ. Х. I. 50. **Замогнуваніе** *с. с.* подкрѣпленіе: Робенсынъ съ радостливы сълзы благодари Създавника си за Божіето му замогнуваніе на тойзъ безнадеженъ неговъ редъ. Р. А. 27.

Заможенъ (**Зможенъ**) *пр. (чеш. zámožny)* 1) богатый, сильный. Такѣвъ нѣкой като тѣхъ заможенъ скѣперникъ, каже, ми е откраднѣлъ ношесь вѣстника отъ пощѣ-та. Л. Д. 1869 р. 232. За чловѣкъ, кой-то има много пары, казва ся че е богатъ, заможенъ, нмотенъ. Л. Д. 1873 р. 231. 2) способный, находящійся въ состояніи: Корабъ-тъ не беше докрай заможенъ за да може да плува извторъ. Р. А. 150. Единъ конъ препустиналъ по широко поле не познава освѣтъ гласа и рѣката на едного само чловѣка замोजना до го спре (*capable de le dompter*). Т. 262. За да ся раствори умѣтъ та да стане вряденъ и заможенъ да